

КОМПОЗИЦІЙНІ ПРИНЦИПИ КВІТКОВОГО ОФОРМЛЕННЯ В СТРУКТУРНО-ПРОСТОРОВІЙ СИСТЕМІ МІСТА

Сіренко М.В.

Науковий керівник – Жмурко Ю.В., канд. архіт., доцент

Міське квіткове оформлення виражається в складній системі квітників, що відповідають структурно-просторовій системі міста. Квіткове оформлення використовується на відкритих просторах в найбільш відповідальних архітектурно-планувальних вузлах і найбільш відвідуваних місцях – в загальноміських та районних центрах, місцях відпочинку, парках, садах, скверах, бульварах, у дворах. Квіткове оформлення території додає простору привабливості, створює композиційний акцент в якості яскравої плями.

Досить часто колористика квітника, його малюнок, фактура і емоційна спрямованість дисонують з навколишньою архітектурою, яка є основою міського простору та не відповідають масштабним та функціональним рівням просторів.

Для того щоб розуміти цілі і завдання квіткового оформлення необхідно в першу чергу розуміти його художнє і функціональне призначення для кожної конкретної території, роль у міському просторі та відповідність структурному рівню відкритого простору.

Міські інтер'єрні простори розрізняються за формою, геометричним принципом локальні, лінійні, системи розчленованих просторів.

Магістралі та вулиці. На магістралях і квітники розміщуються, як правило, в спеціальних розділових смугах, лінійно, або утворюючи невеликі компактні групи. У перехідів і перехресть передбачається оформлення квітниками.

Території житлової забудови. При реконструкції насаджень на територіях житлової забудови приймається до уваги специфіка її використання жителями і планувальні особливості.

Прибудинкові смуги. Для прибудинкових смуг характерна відкрита ділянка газону і вільно розташовані компактні групи чагарників; доречні квітники поблизу входу у під'їздів (в вазонах). Основне завдання зробити ділянки прибудинкових смуг привабливими, що підкреслюють вхід в будинок. У ряді випадків можливе розміщення чистого газону, розчленованого, «модулями» з плиток з вкрапленням в ці модулі квітників з багаторічних рослин.

Композиційна структура, яка встановлює емоційно-естетичні взаємини між усіма компонентами відкритого міського простору становить систему його художньої організації. Художні компоненти, що формують загальний вигляд архітектурного середовища, зокрема, кві-

ткове оформлення, можуть виступати домінантами, акцентами або фоном. Квітково-декоративне оформлення є одним з головних компонентів міської ландшафтної архітектури. Виходячи з вищевикладених принципів, проектувати квітники слід, враховуючи організацію об'ємно-просторових структур, композиційну структуру простору, архітектурні теми. Таким чином, будь-яке квіткове оформлення повинне відповідати навколишньому оточенню.

ФІЛОСОФСЬКІ ОСНОВИ ПРОСТОРОВОЇ КОНЦЕПЦІЇ ЯПОНСЬКОЇ АРХІТЕКТУРИ

Селєзньов Є.І.

Науковий керівник – Жмурко Ю.В., канд. архіт., доцент

В Японії творча діяльність архітектора підпорядковується строгим закономірностям просторового розуміння, сформованим ще в давнину, що залишаються актуальними досі. Сформовані принципи побудови простору, що спираються на основоположні світоглядні категорії, сягають далеко вглиб культури, тісно переплітаючись з релігією, філософією, способом життя і естетичними уявленнями японського народу.

Центральними категоріями, що становлять основу просторового сприйняття архітектури в Японії, виділити наступні: пустота, проміжок, тінь.

Ці категорії можна вважати інваріантами культури країни Висхідного Сонця, тому що стійкість їх застосування простежується не тільки в середні століття, а і в наш час. З їх допомогою в культурі сформувався і зберігається до теперішнього часу принцип гармонії як її найважливіша умова існування і функціонування. Роль центральних категорій в сучасній архітектурі Японії – зв'язок з традиціями. Розкриття сенсу тріади основних просторових категорій, їх поява і то в якому вигляді вони дійшли до нас. Пустота – це початок і кінець в якому все відмінності зливаються в єдине ціле. Пустота має можливість впливати на емоції, почуття, підсвідомо сприймаючись як модель світобудови. Філософське усвідомлення поняття пустоти пронизує архітектурну творчість і сприйняття споруди навіть сьогодні. Саме за допомогою пустоти передається відчуття нескінченності простору і його глибини, підкреслюється естетика простоти і виразності.

Проміжок – як провідний принцип світорозуміння, плавно перетікання з одного в інше з відсутністю різких меж. Проміжна зона знаходить своє втілення в традиційній архітектурі у вигляді енгава, яка «призначена для того, щоб висловити зв'язок між природою та архітектурою, і об'єднати разом різні архітектурні групи». За допомогою га-